Letters

In weken veur vief dezember hebben Pieten t stoapel drok. Pakjes kopen, inpakken en n goie noam der op zetten. In t grode pakhoes van Sunterkloas was n gerun en gedroaf. Doar kon je beter bie oet de buurt blieven en dat von Sunterkloas ook. Hai zee tegen Hoofdletterpiet, dat e mor hulp zuiken mos bie Snoep- en Slikpieten en zo gebeurde t ook.

Snoeppiet nummer ain kwam op n oavend mithelpen. Hoofdletterpiet sleepte n ledder aan en zette dij tegen deuzen mit sukkeloaletters aan. t Was n nuver hoge stoapel deuzen en Snoeppiet zol wel even op ledder klimmen as Hoofdletterpiet hom vaasthil. Mor o, wee, wat gebeurde der? Net dou Snoeppiet n deus in handen haar, vil e van ledder of, dij kluns! Gelukkeg haar e gain aarms of bainen broken, mor… sukkeloaletters waren wel in stukken en brokken! “Nou,” zee Hoofdletterpiet, “dij kin wie in elks gevaal nait meer oetdailen, zet deus mor vot.” Stiltjes docht Snoeppiet: ‘Doar wai’k wel road mit, as k hier domt kloar bin, eet k z’aalmoal op.’ Mor hai zee t nait haardop vanzulf. Mit twijde en daarde deus ging t wel goud, mor Hoofdletterpiet zee: “Wie hebben wel veul te min letters.”

Der kwam n twijde Snoeppiet bie, mor dat was hoast nog n grotere kluns. Dij docht dat ale letters mit n P van Piet begonnen, zo haitte hai zulf ja ook. Dou e n deus open mouk, pakte hai allain de P’s der oet en docht: “Dij hol k lekker veur miezulf.” Hai wos zeker nait, dat der ook kinder Patrick, Paul of Petra haitten. Nou wer Hoofdletterpiet kwoad, nou zollen der ja nog veul minder letters vot te geven wezen. Ook al omreden, ze haren al n deus mit sukkeloabrokken, doar ze ook niks meer mit konden.

t Was dudelk, dit joar kon nait elkenain n letter kriegen. Hoofdletterpiet zee: “k Wil der n nije Snoeppiet bie!”, en dat wer nummer drij. Meer Pieten waren nait beschikboar, ze waren aalmoal veur Sunterkloas op pad om pakjes rond te brengen. Mit dizze Piet zol t nog wel goud komen. Mor… Snoeppiet drij haar zien bril vergeten en kon t nait goud lezen. Hai gooide ale letters deur nkander. Letter K ging noar Henk, dij n H hebben mos. En de G ging noar Opa, dij aaltied n O kreeg. O, joa en hou mos dat nou mit Oma? Dij kreeg aaltied ook n O. Ze kreeg haildaal niks, heur letter O was kepot valen, dou Snoeppiet van trap vil. Nee, Sunterkloas was der nait slim over te spreken, mor Hoofdletterpiet kon der niks meer aan doun. Dij Snoeppieten, dij haren haile boudel in toeze moakt.

Mor ain dij dit joar gain letter kregen het, net as Oma, aankomend joar gaait t vervaast weer goud. Dat het Hoofdletterpiet aan Sunterkloas mouten beloven.

Auteur: Kunny Luchtenberg